

faae Consuler ligesaa paalidelige og gode, forbi vi nedsætte Consulatgebyrerne, som om vi ikke gjøre det. Jeg antager tværtimod, at de Mænd, der ikke ville være Consuler uden at kunne erholde de bestaaende Gebyrer, maatte hellere frasige sig det, idet jeg vil antage, at vi da snarere vilde faae Mænd, der ligesom af høiere Hensyn vilde tjene deres Land eller, forsaavidt de ere Fremmede, vort Fædreland. Spørgsmaalet derimod seet fra den danske Skibsfarts Standpunkt, er Hertugdømmernes Afstaaelse en Grund til endnu omhyggeligere at søge at løse og lette de Baand, der hvile paa den danske Skibsfart, thi det er min Anskuelse, at de materielle Tab, vi have lidt ved Hertugdømmernes Afstaaelse, ville ikke saameget komme igjen s. Ex. ved Hedernes Beplantning som ved at give Søfart og Handel et større Opving, og, for at det kan stee, maa man være opmærksom paa de Hindringer, der stille sig i Veien, og søge at rydde dem tilside, hvor det paa en passende Maade kan lade sig gjøre. Derfor tillader jeg mig at udtale, at netop Hertugdømmernes Afstaaelse er Grund for os til at lægge Mærke til disse Forhold. Jeg skal ikke med Hensyn til Consulatgebyrerne for andre Consuler gaae i det Enkelte, men blot tillade mig af en Skrivelse fra Grossererersocietetets Comitee, der er underskrevet af Navne, som i den Henseende maa have meget betydelig Vægt, med den ærede Formands Tilladelse, at oplæse et Par Linier: „Seer man hen til de Gebyrer, som andre Landes Skibe have at erlægge til deres Consuler, vil det findes, at de ere meget ringere end Gebyrerne til vore Consuler“. Blot dette Par Ord skal jeg tillade mig at nævne af den Skrivelse, der er underskrevet af Mænd som A. N. Hansen, Meinert, Sase, D. B. Suhr, Puggaard, Carøe med flere. Det maa vel være Beviis nok for, at det forholder sig saaledes, naar disse Mænd i en Skrivelse til Udenrigsministeriet udtrykke sig saaledes om andre Landes Consulatgebyrer. Jeg betragter dette som en meget vægtig Støtte for vort Forslag, at det ikke saaledes er grebet ud af Luften, saameget mindre som jeg kan paavise specielt adskillige Lande, som i den Henseende ere stillede paa samme Maade. Det

var nu angaaende selve Nedsættelsen; dernæst møde vi i Forslaget en Bestemmelse, som hedder: „hvor der losses eller indtages Ladning, eller foretages een af Delene, udover Halvdelen af Skibets Læstetrægtighed.“ Der bestaaer nu og vil fremdeles vedblive at bestaae, dersom Udkastet vedtages i den Skikkelse, hvori det nu foreligger, den Urimelighed, at, om et Skib end løser eller lader nok saa Lidt, skal det dog desuagtet betale det fulde Consulatgebyr for Skibets hele Læstetrægtighed. Det er en temmelig ubillig Bestemmelse, og den søger man her at forhindre, idet man kun vil kræve det fulde Consulatgebyr, naar Skibet virkelig er løstet eller ladet udover Halvdelen, og dersom det ikke er Tilfældet, foreslaaer man, at der kun betales Gebyr af hver bestuuet Commercelæst. Altsaa, naar et Skib paa 100 Læster virkelig kun lader 40 Læster, da har det kun at betale Gebyr af 40 Læster; løser og lader det udover 50 Læster, saa vil det have at betale efter den fulde Tagt. Under Nr. 3 komme vi omtrent til den samme Tanke, dog ikke ganske den samme, som findes i Udkastets § 1. Der er for det Første et Udtryk, vi have tilladt os at forandre, idet vi have sat „et Calenderaar“ istedetfor, som det hedder i Udkastet, „et Aar“, hvilket kan misforstaaes, da det er tvivlsomt, om dette Aar skal regnes fra den Tid, Skibet først kommer i Havn, eller fra en anden Tid; men da Grossererersocietetet har foreslaaet, at Aaret skal regnes fra den 1ste Januar til den 31te December, er det nøagtigere at sætte et Calenderaar. Naar her er nævnt „4 fulde Consulatgebyrer“, istedetfor at der i Udkastet staaer „3 fulde Consulatgebyrer“, da beroer dette jo paa den Nedsættelse i Gebyrerne, vi have foreslaaet, da først 4 fulde Consulatgebyrer efter vort Forslag give 2 Mk. for hver Commercelæst. Derimod har man ikke meent, at det var rigtigt ganske at fritage dem for de øvrige Reiser. Det er i flere Lande Tilfældet, at naar et Skib havnes i regulair Fart, betaler det Halvdelen af den almindelige Tagt. Det Samme er her foreslaaet, saaledes at, naar et Skib har gjort 4 Reiser til en Havn, hvor det hver Gang har løstet og ladet udover Halvdelen af Skibets Læstetrægtighed, og det saa gjør den 5te Reise, vil det kun have at